

Grad ere farlige for Palaiet i Ildbrandstilsælde. Nu vil man skaffe Sprøiterne ind ad en Omvei, ifødetfor at lade dem beholde den umiddelbare Afgang gjennem Porten, og man taler her om at tage alvorlige Forholdsregler, for at sikke mod Ildbrand — det er en af de Grunde, Ministeren har anført. Han har nævnt, at der skal bygges Brandmure; men disse Brandmure ligge indenfor Bevillingen af 8000 Rbd., naar man ikke vil bygge en ny Port, ikke vil bygge nye Trapper og ikke vil sænke Bjælkelaget. Naar man altsaa tager den Art Hensyn til Ildbrandstilsælde og hører, at Brandmajoren expres har forlangt, at der skal være en Port, hvorigjennem han kan bringe sine Sprøiter, for at forsvare Bygningen, saa spørger jeg, om det er velbetænk og velbegrunder at flytte Porten bort fra det Sted, hvor den ligger beqvemst, og hvorfra Sprøiterne føres ind paa det bedste Sted i Haven, hen til en Krog, hvor den er langt mere belemret. Efter min Overbeviisning er det en Feil, ikke alene fra Udgiftens Side, men ogsaa fra Nyttens; man opoffrer den sande Nytte for en Idee, for en forudsat tet Mening. Jeg troer, at, naar man lægger Mærke til de Hovedgrunde, der her ere blevne anførte for den store Udgift, saa vil man indrømme, at de have en stor Mangel. Det har en stor Mangel ved sig at sænke Bjælkelaget ned i en fugtig Grund, hvor det hidtil har vilst sig, at det ikke kan holde sig, naar det ikke er nødvendigt, for at beholde, hvad man her i Landet i Almindelighed kalder høie Værelser, ikke Værelser saa høie som denne Sal, men Værelser paa 5 til 5½ Alen i Høiden. Det er dernæst en stor Mangel at flytte en Port bort fra det Sted, hvor den ligger meest beqvemt, for at skaffe Afgang for Sprøiter til at værne mod Ildbrand, medens man paa den anden Side siger, at Udgiften tildeels skal gøres, for at sikke Bygningen mod Ildbrand,

og man maa saaledes indrømme, at det hele Forlangende er støttet paa en meget usikker og løs Grund, og at det er høist sandsynligt, at Thinget i Virkeligheden gjør en større Tjeneste ved kun at bevilge de 8000 Rbd., end ved at bevilge en Sum af 14,000 Rbd., eller selv den paa 10,000 Rbd., som ligger derimellem. Jeg har vel Frygt for, at man lader sig bestikke af de skønne Ord, som ere anvendte, for at give denne Sag en saa stor folkelig Betydning (Hør.); men jeg vil ikke have, at man skal have ladet være at protestere mod en Sag, der, som jeg er overbevist om, om ikke mange Aar vil vise sig at være vrang. Naar vi ikke ittde faae stoppet de Bestræbelser til at slaae ind paa Veie af den Art, som hvert Aar mere og mere friste vor Forsangelighed, saa komme vi aldrig til Rigevægten, men ville altid have Siegfried v. Lindenbergs boende hos os.

Clausen: Det er med stor Tilfredsstillelse, at jeg har seet Udvalgets Fleertal tiltræde det af den høitæredede Cultusminister stillede Forslag. Det kan nemlig vel ventes, naar Redsættelsen af et Overflag holder sig inden en vis Grændse, at da det samme Arbeide vil kunne blive udført i alt Væsentligt, saa at Indskrænkningen alene vil komme til at gaae ud over, hvad der i alt Fald kan betragtes som mindre nødvendigt, naar en strengere Maalestok skal blive anlagt; men, naar man stærer over $\frac{1}{4}$ bort af hvad Udgiften er anslaaet til, da vil Enhver begribe, at det selsamme Arbeide ikke kan komme til Udførelse. Jeg maa nu heryed erindre, at der dog aabenbart ved Forslag til saadan Redsættelse er Spørgsmaal om noget mere end en vis almindelig Bygningskyndighed; der er her Tale om en Indsigt i forskellige Hensyn, som nødvendigt maae tages ved Opstillingen af en stor Samling, i Fornødenheder, som nødvendigt maae have for Die.